

DE BOOM IN DE TUIN

Op hun blote voeten liepen Adam en zijn vrouw Hawa over het zachte mos. Hand in hand gingen ze door de prachtige tuin die God gemaakt had. Ze wandelden tussen het frisse groen en de kleurrijke bloemen.

Bij een beekje zakte Adam door zijn knieën. Hij maakte van zijn hand een kommetje, schepte water uit de beek en nam er een slok van. Hij schepte nog een keer en gaf Hawa ook een slok.

Ze liepen weer verder. De zon verwarmde hun lichamen, maar verbrandde hun huid niet. In deze tuin was het nooit heet en nooit koud. Honger bestond er niet, want overal om hen heen groeiden de heerlijkste vruchten: verse vijgen, glanzende granaatappels.

‘Wat een fijne plek,’ zuchtte Hawa. Adam knikte tevreden.

Ineens klonk er een stem: ‘O Adam, zal ik jou een bijzondere boom laten zien? Als je daarvan eet, zul je eeuwig leven en ben je oneindig machtig.’ Het was Sjaitan. De boom waar hij het over had, stond midden in de tuin. Zijn vruchten glansden als goud in de zon. God had Adam en Hawa verteld over deze boom: ‘Jullie mogen in de tuin wonen en eten wat jullie maar willen, maar bij deze boom mogen jullie niet in de buurt komen.’

Sjaitan zag het stel naar de vruchten staren. ‘Wat zien ze er lekker uit, hè?’

Adam en Hawa knikten.

‘Neem maar een hapje.’

Adam en Hawa schudden hun hoofd.

‘Mag niet,’ zei Adam.

‘God heeft gezegd dat we alles mogen eten, behalve de vruchten van deze boom,’ vulde Hawa aan.

‘Maar stel je voor,’ zei Sjaitan en zijn stem klonk zacht en zangerig. ‘Nooit bang hoeven te zijn voor de dood en voor altijd machtig, wie wil dat nu niet? Eén hapje maar...’

Langzaam strekte Adam zijn arm uit. Hij plukte een vrucht en begon ervan te eten. Ook Hawa had haar tanden in een zoete, sappige vrucht gezet. Plotseling kreeg ze een ongemakkelijk gevoel. Ze

keek naar Adam. Wat zag hij er ineens gek uit, zo in zijn blootje. Hij bloosde. Hawa voelde zich nu ook ineens erg naakt.

Dit gevoel hadden Adam en Hawa niet eerder gehad. Ze schaamden zich. Ze renden naar de struiken en zochten grote bladeren. Die naaiden ze aan elkaar. Terwijl ze hun bladerkleding aantrokken, klonk er een stem. Een krachtige stem, overal om hen heen.

'Had ik niet gezegd dat jullie niet bij die boom mochten komen?' Het was God.

Adam en Hawa stonden als versteend.

'Ik heb toch gezegd dat de Sjaitan jullie vijand is!' De stem rolde door de tuin. Adam en Hawa keken naar de grond. Hun wangen gloeiden. Ook dit gevoel hadden ze niet eerder gehad: het gevoel dat ze de gebeurtenis wilden terugdraaien, dat ze het anders hadden willen doen. Ze wilden dat ze God niet teleurgesteld hadden. Ze leerden een nieuw woord: spijt.

Adam en Hawa voelden heel veel spijt en dat vertelden ze aan God. God had er geen moeite mee om hen te vergeven.

18

Toch was het niet meer zoals hiervoor. De gevoelens van schaamte en spijt hadden van Adam en Hawa andere mensen gemaakt. En in de tuin, waar ze altijd zo onbezorgd hadden geleefd, mochten ze niet blijven. God stuurde Adam en Hawa naar de aarde, samen met Sjaitan. Sjaitan was voorgoed verbannen, maar de mensen zouden ooit weer in de tuin van God kunnen leven: na hun dood, als ze hun leven op aarde op een goede manier zouden invullen.

Ook op aarde groeiden mooie bomen en heerlijke vruchten, maar ze lagen niet voor het oprapen. Je moest ernaar op zoek. Adam moest het land omploegen en inzaaien voordat er graan groeide. En Hawa moest het graan malen voordat ze er brood van kon bakken. Ze moesten het vee hoeden en melken. Het was voor beiden hard werken. Van vacht en veren maakten ze kleding die hen moest beschermen tegen de kou.

Toen Adam en Hawa kinderen kregen, waren ze vaak angstig

3. De boom in de tuin – pag. 17-18

Thema

De mooiste plek, gehoorzaamheid en vergeving

Voor in de les:

1. Lees de volgende tekst heel rustig voor en laat af en toe stiltes vallen.

Ga rechtop in je stoel zitten en sluit je ogen.

Voel de vloer onder je voeten en de rugleuning in je rug.

Je armen liggen ontspannen langs je lichaam of in je schoot.

Je voelt een kalmte over je heen komen.

Adem diep in via je neus en langzaam uit via je mond.

...

Als je hele lichaam rustig is begin je in gedachte te wandelen.

Je wandelt op blote voeten door een prachtige tuin.

Wat voel je onder je voeten? Loop je door het frisse gras... of over zacht mos... of over het zachte zand...?

...

Kijk eens naar de hemel. Hoe ziet die eruit? Strakblauw, of drijven er lieflijke wolkjes langs? Staat de zon hoog aan de hemel te stralen of gaat hij onder en kleurt hij de lucht met prachtige kleuren?

...

Kijk nu om je heen. Hoe ziet de omgeving eruit? Zie je een glooiend heuvellandschap?

Groeien er stuiken met heldergroen loof? Of staat er een avontuurlijk bos?

Welke vruchten groeien er in deze tuin? Stel je maar eens het lekkerste fruit voor.

Wat groeit hier overal om je heen. Je kunt het plukken waar je maar wilt.

Het smaakt zoeter en sappiger dan je ooit gegeten hebt.

...

Welke dieren leven er in deze tuin? Vliegen er kleurrijke vogels rond? Lopen er knuffelige dieren, zoals hondjes of lammetjes? Of spannende dieren als leeuwen of misschien wel dinosauriërs? In deze tuin bestaat geen angst. Geen dier zal jou kwaad doen. Je wandelt ze rustig voorbij.

...

Sta maar even stil en luister goed. Welke geluiden hoor je om je heen?

Hoor je vogels fluiten? Hoor je een beekje kabbelen? Voel je een warm briesje op je huid?

Adem nog maar eens in en rustig uit. Neem de omgeving goed in je op.

Hier voel je je veilig. Je komt hier niets tekort. Je kijkt om je heen en voelt je helemaal

gelukkig. Dat gevoel hou je vast als je met je gedachten weer terugkomt in het hier en nu.

En op het moment dat het goed voelt, doe je rustig je ogen open.

...

2. Creatieve opdracht

Materiaal

- 1 vel A3-papier voor elk groepje
- 1 vel A5-papier voor iedere leerling
- Tekeningmateriaal (bijvoorbeeld oliepastelkrijt)

Boek: Kinderen van Adam
Schrijver: Petra van Helden